

Šmílův DAF

17. ijar 5770
1. květen 2010

začátek šabatu: 20:01
konec šabatu: 21:16

Emor

Časy pro tento týden

čas tfilin od 4:20 | šma jisrael do 7:58 | mincha od 13:36
západ slunce 20:20 | tři hvězdy 20:57

DAF píše Jan Divecký a vydává pražský rabinát.

Plnou verzi DAFu a kompletní archiv čísel můžete nalézt na www.doopravdy.cz/daf

KOHANIM mají být svatí. Nesmí si na znamení smutku trýznit a hyzdit svá těla.	Bůh řekl Mošemu: „Šest dní pracujte, ale sedmý den bude svatý. Na šabat nepracujte!“	Čtrnáctého dne prvního měsíce začíná PESACH, svátek nekynutého chleba.
V Izraeli musíte z prvního sklizeného obilí přinést každoroční OMER. Pak počítejte 50 dní.	Sedmý měsíc začne Dnem vzpomínání a troubení na ŠOFAR. Desátý den bude JOM KIPUR.	Patnáctý den si pak vezmete ETROG, LULAV, MYRTU a VRBU a bude slavit sedm dní.

Alijot v kostce

Kohen: Kněží se nesmí rituálně znečistit kontaktem s mrtvým tělem. Existuje jen sedm výjimek – matka, otec, syn, dcera, bratr, sestra a manželka. (Rabíni vyvozují, že i všichni Židé mají povinnost po smrti těchto sedmi příbuzných truchlit.) Kněží nesmí na znamení smutku trýznit a hyzdit svá těla. Koheni nesmí po očistě v mikve vykonávat žádnou chrámovou službu dokud nezačne nový den (= dokud nevyjdou tři hvězdy). Kohen si nesmí vzít ženy s nežádoucím statutem (ZONA, CHALALA, GRUŠA). Máme povinnost koheny ctít (například tím, že jsou první voláni k Tóře, vedou ZIMUN atp.) KOHEN GADOL má ještě přísnější pravidla – nesmí truchlit ani pro své rodiče, nesmí se nikdy znečistit kontaktem s zesnulým člověkem (s výjimkou MET MICVA) a musí si vzít pouze svobodnou dívku. Nesmí si tedy vzít rozvedenou ženu (GRUŠA) ani vdovu (ALMANA).

Levi: Kohen (kněz) s tělesnou vadou nesmí v Chrámu vykonávat určité úkony. Pokud se kohen rituálně znečistí, nesmí vstoupit do Chrámu a jíst svatá jídla – oběti. Pokud se kohenská dcera vdá za nekohena, nesmí jíst z obětí. Nekohen nesmí jíst TRUMA. Neobřezaný nesmí jíst TRUMA.

Šliší: Obětní zvířata musí být bez tělesné vady. Je zakázáno zabít zvíře a jeho mládě ve stejný den. Máme povinnost „posvětit Boží jméno“ - KIDUŠ HAŠEM a ve třech případech raději zemřít, než zhřešit – v případě vraždy, modloslužby a smilstva.

Revii: Výčet svátečních dní. Šabat jako první ze svátečních dní, připomínka stvoření světa východu z Egypta. Čtrnáctého nisanu je den obětování beránka, patnáctého pak začíná vlastní týdenní svátek. Počítání 50 dní omeru. Šavuot.

Chamiš: Roš hašana jako ZICHRON TRUA – pamětihodné troubení, zatímco v paršat Pinchas se píše o JOM TRUA – dni troubení. Jom kipur.

Šiši: Sukot. Čtyři druhy – lulav, etrog, HADASIM (myrta), ARAVOT (vrbičky).

Švii: Příprava čistého oleje k zapalování Menory. 12 předkladných chlebů (LECHEM HAPANIM). Příběh o muži, který proklel Boží jméno.

Haftara (Jechezkel 44:15-31): Proroctví o obnovení Chrámu a chrámové služby kněží.

Poznej a chraň

Staré osídlení (JIŠUV HAJAŠAN). Ne všichni ruští Židé migrovali koncem devatenáctého století do USA. Menší, ale stálý proud mířil také do původní vlasti – do Izraele. Zde tehdy žila malá komunita tvořená Sefardy, kteří se do země přistěhovali po vypovězení ze Španělska, a potomky východoevropských Židů, zejména stoupců vilenského Gaona a některých chasidských vůdců. Jejich hlavními centry byly Cfat, Tverja, Chevron a Jeruzalém. Těmto starosusedlíkům se později začalo říkat „starý jišuv“, aby se odlišili od pozdějších, převážně sekulárních přistěhovalců z konce devatenáctého století. (Upraveno z B. Weina)

Rabi Jonathan Sacks: Omerové dilema

Lidské tělo obsahuje 100 bilionů buněk. V každé buňce je jádro. V každém jádru je dvojitá kopie lidského genomu. Každý genom obsahuje 3,1 miliardy písmen genetického kódu, který by, kdyby byl přepsaný do klasických písmen, vyplnil pět tisíc knih. Každá buňka, jinými slovy, obsahuje stavební plán celého těla, kterého je součástí. Zázrak, který si většinou ani neuvědomujeme. Z jedné jediné buňky, je možné zrekonstruovat celý organismus. A co to má společného s judaismem? Chtěl bych se na chvíli věnovat jednomu zdánlivě nepatrnému detailu židovského práva, jedné „buňce“, z níž může trpělivý student rozkódovat nesmírně důležitý vzkaz týkající se našeho celého bytí.

V těchto dnech se nacházíme uprostřed počítání omeru, jak je psáno: „Ode dne po šabat, v den, kdy přinesete snop oběti, budete počítat sedm plných týdnů. Odpočítáte padesát dní až do dne po sedmém šabat, a potom přinesete Bohu oběť z nové sklizně obilí.“ Nechme nyní stranou kontroverze týkající se počátku počítání omeru a věnujme se otázce, která je pro mnohé z nás „aktuální“. Co má dělat ten, kdo zapomene jednu noc počítat? Má počítat dál nebo je celý příkaz (počítat plných 49 dní) pro tento rok ztracen?

Nad touto otázkou se střetly dva pilíře židovského práva – rav Haj Gaon a rabi Šimon Keraja (pravděpodobný autor knihy Hilchot Gdolot). Podle Hilchot Gdolot ten, kdo zapomene na jeden den omeru, ztrácí vše, tak jako sefer Tora, kterému chybí jediné písmeno, přestává být košer. Podle Haj Gaona je každý den počítání omeru samostatný příkazem, protože máme povinnost „počítat padesát dní“. Stejně přece platí, že pokud se někdo zapomene jeden den pomodlit, může se pak bez problémů modlit dny následující. Konečné rozhodnutí je kompromisem. Nepřestáváme počítat, ale z úcty k Hilchot Gdolot tak činíme bez požehnání. Elegantní kompromis.

Pojďme ale dále. V judaismu existuje dvojí vnímání času. Lépe než tisíc pouček to vyřkne jeden talmudický příběh o Hilelovi a Šamajovi. Říká se, že Šamaj jedl svá veškerá jídla s myšlenkou na svatý šabat. Viděl-li nějaký chutný pokrm, řekl si, to by bylo výborné šabatové jídlo. Když později uviděl ještě chutnější pokrm, tak ten první snědl a ten lepší si odložil na šabat. A tak stále jedl s myšlenkou na šabat. Hilel, naproti tomu, volil jiný přístup. Snažil se o svatost všech dní, jak je psáno v žalmech: „Požehnan buď Bůh ze dne na den.“

Šamaj žil od počátku týdne s myšlenkou na jeho závěr. Čas v jeho pojetí nebyl náhodným shlukem okamžiků. Měl své směřování a cíl. Hilel, naopak, žil pro každý den bez ohledu na to, co bylo před ním a co přijde po něm, protože, jak říkáme v modlitbě: „Bůh ve své dobrotě, obnovuje každý den práci stvoření.“

Tento spor však míří hlouběji. Starověké civilizace měly tendenci vnímat cykličnost času, kterou pozorujeme v přírodě. Každý den, každý rok jsou neustálým opakováním týchž událostí. A život sám je nekonečné opakování narození, růstu, zrání, stárnutí a smrti.

Judaismus cykličnost času nepopírá a potvrzuje ji ve svých chrámových rituálech. Přináší ale i jiný pohled na události. Tzv. prorocký čas, v němž prorok vidí již na počátku díla jeho smysl, cíl. A to je pravý důvod, proč mají všechny biblické svátky dvojí charakter, cyklický a lineární - prorocký. Cyklický čas je hluboce konzervativní, prorocký naopak odvážně revoluční. A obě formy se protínají v případě počítání omeru. (*kráceno*)

Sidra v číslech | Aktuality | Pravidelné šiury

31. paraša v Tóře (z 54), 8. v knize Vajikra (z 10), obsahuje 17 paršiot, 11 otevřených, 6 zavřených, skládá se z 124 vět, 1614 slov a 6106 písmen, obsahuje 63 micvot, 24 příkazů a 39 zákazů. (Jen sidra Ki tece obsahuje více micvot) | Mišna: Machširim 4:10 | Daf Jomi: Sanhedrin 78 | 32. den omeru | v neděli je LAG BAOMER!

